

MAAGER W.

kir. szabadalmazott valódi tisztított
CSUKAMAJ OLAJ.

MAAGER VILMOS tanártól Bécsben.

Legelső orvosi tekintélyek által megvizsgálva és jóvákönyven emésztetése miatt gyermekeknek különösen hasznos, s mint természetes, legjobbat) tiszta és hatályos elismert szer, a leghatásosabb gyógyszerrel bir mellékajok, görrény-, gömör-, fekély-, bőrkütiések, mirigyek és gyengélkedések ellen. Egy palacska ára 1 frt. valódi minőségben, gyáriraktárban Bécsben Hungar.**) valamint minden gyógyszerár és nagyobb vegye-

pható: Mihalovics Istrán, Dr. Rothschnek V. Emil-ándor, Vecsey Viktor gyógyszerész uraknál és Riekl Nagyváradon: Nyiri György, Milassin J. gyógyszerész. Ulman, Janki A. kereskedő uraknál. Nagy-Károlyban: Kóbling József gyógyszerész uránál. H-Szoboszló: Nyiregyháza: Koranyi E., Szopkó Alfréd, Ledzsmár: Dr. Lengyel M. Szolnok: Horanszky István keresk. Zilah: Weisz Sámuel gyógyszerész uraknál. Adásban észlelhető, hogy több ország — közönséges tisztaságú üvegekben, Maager valódi tisztított Dorshausit. Ily rászedéseket és megcsalásokat kikerülendő, csak azon üvegeket valódiaknak elismerni, melyek magasz és használati utasításon a „Maager“ név ta-

lik az osztrák-magyar birodalom részére a sebaffhaus-gyár főraktára, nemkülönben a new-yorki országgyűlés főraktára és a „L-gumino“ gyártól Har-

(386.)

Áldást alkotott és a tüdőbetegnek és mellhájban szenvedőknek gyógyulást és enyhülést hozott.

(Egy meggyógyult saját szavai.)

Reichenbach grófné szül. Rohtkirch-Traubunzlauen, egyike azon számos tábori betegek ápolóinak közt, akiket nyilatkozék: Ha a szegény sebesültek öröme láthatná, midőn a palacska közledek, a legnagyobb jutalmat lenné az ön jóitéményéért. Azon meggyógyulásban vagyok, hogy védenem nemsokára felépülnek és erjüket vissza nyerendik. Immeretes, miszerint az aromatikuss malata növényzappán fűrésznél és mint pipere ezikk használva az emberi test izomzatára, inazra és csontjaira erősödőleg hatnak, és utóbbi egyszersmind a bőrt szépi és rugóknnyá teszi. Az orvosok rá-gályos pefolyású betegségek ellen nagyobb mértékben rendelik; miután Hoff János ur gyártmányai többé nemesek napi tünetnyek, hanem szás meg szás intézetben és kórházban mint kipróbált hatatos szerek használtának és valóban azok, a minőnek állítatnak, ennek következtében az orvosok is betegeknek ezen malata készítményeiket jó lélekkel ajánlják. Kérek egy újabb küldeményt 100 palacska malata kivonati egészségéért és 10 kiló 1. sz. csokoládé.

Hoff János

urnak, es. k. udvari szállítója majdnem az összes európai udvaroknak, es. k. tanácsos, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, több porosz és német magas rendjel lovagja. Bécs, Gyár: Grabenhof 2. sz. Raktár Graben, B.äunerstrasse 8. sz. Debreczen: Főraktár Riekl J. Vilmos és Csanak Józsefnél.

(208)

Kapható Debreczenben: Dr. Rothschnek V. gyógyszerész uránál s csaknem minden nagyobb városi gyógyszerárban.

Piacz, Vecsey-ház.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: főpiacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentre küldendő.

Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésben és a szerkesztőségnél. Egyébtől a postahivatalok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több ízbeni hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beigatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Négy vagy bérmentetlennél beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyiszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Választási mozgalmak.

Debreczen, ápril 28.

A mi városunkban épen nem a képviselőjelöltek felleptetésével vette kezdetét a választási pártmozgalom.

Már azt megelőzőleg a szabadelvű párt kiküldte egyes embereit nyomtatott ivekkel, hogy rávegyék az egyes választókat nevüket beírni az igazhivők sorába, ezáltal kötelezni akarván őket a szabadelvű párttal szavazásra.

Nem kerülte el figyelmünket, hogy az állami gazdasági tanintézet különben kitünő tanára volt egy, ki a házalásra vállalkozott, és ezért nem hogy haragudtunk volna, hanem megvalljuk, inkább kárörvendőleg neveltünk rajta, mert ezzel régi és azon többszöri állításunk lett beigazolvva, hogy függetlenül önálló ember nem vállalkozhatik a Tisza kormány dicsőítésére, a kormány érdekébeni korteskedésre, csupán olyanok, kik vagy a kormány szolgálatában állván, attól függ kenyérük, vagy olyanok, kik arra a kenyérre áhitozván, ha másképen nem, legalább korteskedéssel akarják azt kiérdemelni. Különben is azt az erőltetett odairást nem tartja senki kötelezőnek.

Oly mélyen nyult be a Tisza kormány rombolólag az ország egykor törvényes jogaiba, oly mélyen nyult be pusztítólag kivétel nélkül az egyeseknek zsebeibe, vagyonaiba, hogy alig hisszük, mikép néhány fanatizált ember kivételével akadna függetlenül élő ember, ki minden szemmel látható önérdék nélkül — legalább nyilvánosan — vállalkoznék e szerencsétlen kormány támogatására.

Ha államhivatalnokok házálnak, ne ütődjenek meg rajta a választók, tekintsek őket olyanoknak, mint kik ezáltal a kormány parancsainak — meglehet sokszor szegényen pirral — engedelmeskednek, s a mit tesznek azt a „család“ kenyere biztosításáért teszik, az ilyenekre nem kell haragudni, az ilyeneket csak szánni kell, mert felülről parancsolnak, s nekik engedelmeskedni kell.

Más elbánás alá esnek azonban a városi hivatalnokok, kik egyáltalában nem az állam, hanem a város, és így minden egyes választó zsebéből nyerik a fizetést, az ilyenek, ha — a mult választási mozgalmakhoz hasonlólag — elindulnának házalni, nem tekintve sem személyre, sem rangra, bizony ezeket joga van minden egyes embernek rendre és kiutasítani, a kiutasítás minőségét és mérvét, nagyon természetes, azon körülmény határozza meg, hogy a netalán elinduló városi tisztviselő mikép viseli magát.

A függetlenségi pártnak nincsen semmi oka a házalásra, rámutat nyilvánosan a meglévő s a Ti-

sza kormány által előidéztet országos bajokra, rámutat arra a vagyoni pusztulásra, melyet a Tisza kormány földmivesnél, kereskedőnél, iparosnál egyformán előidéztet, és a függetlenségi pártot követni fogják, vagy ellene fel nem lépnek sem házalással, sem szavazattal azok, kik az ország jövőjét biztosítani, az ország és egyesek anyagi helyzetén javítani óhajtanak.

Péchy Manó gróf vissza lépett a kormánypartba. Lám Wahrmannak már akadt utánozója. Hányan vannak még?

Fiume feliratát tegnapelőtt adta át a küldöttség, melyhez Szapary Géza fiemei kormányzó és Csernatonfi fiemei képviselő is járul, a miniszterelnökhöz. Tisza azt mondá, hogy a visszacsatolás ügyével az országgyűlés már nem foglalkozhatik. Talán a jövő országgyűlés.

A budapest-zimonyi vasutrá nézve a „Pester Correspondenz“ egyes bécsi lapok ellenkező tudósításával szemben ismétli, hogy a szerződés e hó 23-án minden egyes pontra nézve teljesen létrejött.

A porta táviró útján köriratot intézett külföldi képviselőihez, a francziáknak Tunisba való bevonulására vonatkozólag.

Debreczen, ápril 28.

Az iparnak adott állami kedvezményekről írott tegnapelőtti vezércikkünk t. lapárszavunknak a „D. Ellenőrnek“ — nem tesszik, s azt hiszi, hogy az nevetéses és kortes fogás. Ugyan t. collega, sejt-e valamit az ipartgyekhez, ugyan ismer-e azt a szomorú helyzetet, melyben a kis ipar van? —

Azok, a kiknek számára jök az adandó engedelmények, nem érzik úgy az élet s az adó terheit, mert első sorban nagy tökével kell rendelkezniök, míg a kis iparos, ma nem gyűlthet tökét, jó ha megkeresi élelmét, mely legtöbbször a régebben gyűjtött vagyonból fedeztetik. Nem azt kívánjuk mi a kormánytól t. collega, hogy csipje nyakon a vevőt s vigye a kis iparoshoz vásárlás végett.

De hogy! Van ezer utja és módja ezek érdekeit előmozdításának, nem is nehéző azok közül megtalálni az igazi utat. Mit mond ahoz a t. collega, hogy jó főuraink, sőt egy miniszter is, bécsi szabóval készítetteti a királyi lakadalmára felveendő dísz magyar ruháját?

Persze semmit, azt is csak lassan. Mintha nem volna nekünk jó magyar szabók, mintha nem volna szatira, magyar dísz ruhát Bécsben készítetteti, ma különösen, mikor kedves főurainknak és minisztereink szája tele van a magyar ipar dicsőítésével.

No de se baj! Csak Bécs iparosa hadd gazdagodjanak, a magyar iparos meg utljön a sutba, — aztán válassza meg képviselőjének azt a minisztert, vagy uri embert, a ki Bécsben készült szalon ruhájában csatlakszik a magyar ipar boldogítására.

A vulkán forrongása.

Oroszországban rohamosan közeledik egy nagy esemény felé. A jég pán-célját, a közönyösséget a nemzet ügye iránt — egyre kissébbé olvasztja a forradalmi párt akezője. Az üldözés, hóhéri kegyetlenségek, börtön és kancsuka kiuzsáai ellenében mind jobban-jobban szaporodik a népjog harczosainak száma.

A szabadságnak előbb utóbb oltart emel az orosz nép, talán már nemsokára, s pokolra kérgeti gögös zsarnokát.

Pétervár légrége megtelt villanyos anyagokkal és a legsötétebb vész jósó félegek borítják el a politikai láthatárt. Az emberek itt mind úgy néznek ki, mintha bizonyosan tudnák, hogy egy irtóztató elkerülhetetlen jövő állana előttük, mely elől lehetetlen elmenekülniök. Az egykori kicsapongó jókedvnek és vidorságnak, mely Pétervárt jellemezte és azt fagyos éghajlata daczára Európa egyik legkellemesebb városává tette, most már legkisebb nyoma sincs. De nem a fegyveres erő az, melynek az utczákban megjelenése nyomná el a jó kedvet, hanem annak bizonyos tudata és a meggyőződés, hogy az a titkoszerti szövetség, mely, mint maga kijelentette, „csak kevés harczosát vesz-tette a küzdelemben“, csak éppen a ki-vegeztettek halála által nyert hatalomban és tekintélyben.

Az egész udvar ugyszólván megszőkött Pétervárról. Csak azok a miniszterek, kik nem vettek fenyegető leveleket a „Narodnaja Volja“ forradalmi laptól, maradtak itt és ezek száma nagyon csekély.

A kényszer kötelei láthatólag lazulnak mindenütt. A számos kozák őrzáratok daczára, a most uralkodó rendszer ellen mindenütt mutatkozik már a nemsokára kitörendő általános ellenszegülés. A diákok tömeges elfogatása és elitélése végre még is részvétet gerjesztett a népben a szabadság harczosai iránt és men-nél inkább mutatkozik az udvari személyzet sápadt rémülése, annál inkább csökken a benyomás, melyet a fegyveres hatalom kelt.

A cázar mindezt tudja és ő hajthatatlan, merev jelleme, mely őt minden engedelmenségtől visszatartja. Ezért hagyja őt el mindenki, a ki csak teheti ezt.

A Londonban élő nihilisták lapjának szerkesztősége egy proklamációt közöl, melyben többek közt ez áll:

„Már tíz éve óta harczol a muszkaországi szociál-forradalmi párt a tények szörnyűsége és a barbár intézmények ellen, melyek a muszka népjólétét és nemzeti felébredését lehetetlenné teszik.

A hazánkban uralkodó kierőszakolt csendnek köszönhetni, hogy a külföld épen nem ismeri azokat a szenvedéseket és iszonyatosságokat, melyeket a muszka népnek a despotikus kormányzattól türnie.

Kötelességünknek tartjuk kijelenteni, hogy valamennyi forradalmi tények, melyek Muszkaországban ez utolsó években végre vitettek, kezdeményezsüket azoknak köszönhetik, kik azt a helyszínen, Muszkaországban magában elkövtették.

Nekünk, fájdalom, nincs jogunk a dicsőségben osztozni, mely egészben csak őket illeti, kik azt vérükkel vásárolták meg.

Távol hazánktól, azokban a tettekben sem közvetve sem közvetlenül nem vehettünk részt. De noha nem vehettünk is részt azokban a nagy forradalmi eseményekben, melyek ez utóbbi években bajtársaink által végre vitettek, mégis kijelentjük, mi a „Tocsin“ szerkesztősége, hogy magunkat e cselekvésekre nézve velök tökéletes szolidaritásba tesszük.

A mi a zsarnok II. Sándor kivégzését illeti, e tett előtt mélyen meghajlunk, mert e tett nem csak a nemzeti igazságszolgáltatás legfenségesb ténye volt, hanem az összes emberiségé is.

Szolidarisoknak jelentjük ki magun-

kat, mert II. Sándor kivégeztetése által nemesak maga az autokrata, hanem az uralkodás elve is találatott, mely az emberiségre nézve gyallazat.

Pétervárott igen sokszor találunk forradalmi kiálványokat, melyek rendkívül heves hangon igaztják a népet nyilt lázadásra.

Országgyűlés.

— ápril 27.

A mai ülésen került elő Ugron Gábor mentelmi ügye.

A kolozsvári esküdtzék kertület sajtóügyi vizsgáló birája Ugron Gábornak, mint a kolozsvári Ellenzék című lapnak, a Bartha eset idejében ideiglenes szerkesztőjének kiadatását kérte, az azon lapban megjelent két cikk miatt, melyek címei: „Gyalázatos brutalitás!“ és „Gyilkos támadás.“

A kolozsvári kir. ügyész ezen cikk, kekben a hatóság ellen igazítás büntényét, továbbá a cs. és kir. közös hadsereg, mint törvény által elismert testület ellen fenforgó becsületesítés büncselekvényét vélvén fölmerülni, kötelességénél fogva, a kolozsvári királyi törvényszék sajtóügyi vizsgáló birájánál az „Ellenzék“ felelős szerkesztője, esetleg a bepanaszolt cikkek általa megnevezendő szerzői, valamint Ugron Gábor ellen, a sajtóügyi bünyvizsgálat megindítását hozta indítványába. Bartha Miklós 1881. évi február hó 12-én, a sajtóügyi vizsgáló bíró előtt felvett vizsgálati jegyzőkönyv szerint oda nyilatkozott, hogy e kérdés tekintetében felvilágosításokat adni nem képes; mert azon időben, midőn a vádbeli közlemények lapjaiban megjelentek, a szerkesztői teendőket Ugron Gábor országgyűlési képviselő végezte.

A vizsgálóbíró ennek folytán Ugron Gábor országgyűlési képviselőnek tanaképeni kihallgatását rendelvén el, Ugron Gábor, a Székely-Udvarhelyen, 1881. évi márczius hó 5-ik napján kelt tanuvallomásai jegyzőkönyv szerint oda nyilatkozott, hogy az Ellenzék című politikai napilapot mindaddig, míg Bartha Miklós eszméletlen állapotban feküdt, egy héten át önállólag, saját felelősségére ő szerkesztette, s hogy mindazon közleményekért, melyek az ellenzék 1880. évi 38., 39., 40. és 41. számában, nemkülönben ennek rendkívüli kiadásában megjelentek, tekintet nélkül arra, hogy azok névtelenek vagy aláírottak, a felelősséget elvállalja, s ennek következtében sem a cikkek szerzői, sem azok lakhelyeit meg nem nevezheti.

Az eljárás ezen stadiumában, az említett vizsgálóbíró, támaszkodva Ugron Gábor képviselő saját határozott beismerése, ennek vádlottképeni megidézettetését és kihallgatását rendelte el, s e célból a képviselőháztól kéri mentelmi joga felfüggesztését.

A ház többsége a kiadatás mellett nyilatkozik.

Az ülés végén a királyi lakadalmára megválasztandó országos küldöttség tagjai jelöltettek ki. — E küldöttségben hat képviselő a függetlenségi részéről is részt vesz.

Az „Ébresztő“ 17-ik számában megjelent „Nyilt kérdés“ re.

I-ső nyilatkozat.

Megütdöve olvastam az „Ébresztő“ 17-ik számában Szabó József barátomhoz, a „Debreczen“ kiadótulajdonosához intézett, s Tóth Kálmán által aláírott „Nyilt kérdést“.

Ennek első pontjában én is felemlitetem, a mit nagyon sajnálók, hogy épen az „Ébresztő“ velem bibelődik.

Az igazság érdekében ki kell nyilatkoztatnom, hogy Szabó József nem kezel-

vén a párttal szemben semmiféle pénzket, tehát ő a párttól semmi nem számadásra nem is köteleztetett, s ha felszólalt a választási számadások mikénti tárgyalására, és megvizsgálására, mibe be sem folyt, azt nem saját, hanem a párt érdekében tette.

Fent nevezett Szabó József barátomnak még a velem szemben volna is valami elszámolni valója. én őt oly correat és becsületes embernek tartom, hogy azt vele végezném és semmi esetre sem bíznám sem Tóth Kálmán urra, sem az „Ébresztő”-re, mely váltlanságok állításában találja nem irigylendő gyönyörűt, s egyeseknek minden alapot nélkülöző pelenge-re állításában gondolja minden kritikán alól álló hivatásának megfelelni.

Kelt Debreczenben, 1881. ápril 27.

Debreczeni László.

II.

A debreczeni függetlenségi párt intéző bizottsága 1881-ik év ápril hó 25-én tartott ülésében, az „Ébresztő” 17-ik számban közzétett „Nyílt kérdés”-sel szemben, jegyzőkönyvileg egyhangúlag kinyilatkoztatja, hogy a „Debreczen” kiadótulajdonosa Szabó Józsefnek kezébe a pártot illető semmiféle, anyaviláinkbáb választáshoz szükségelt pénz nem adatván, ebből folyólag nevezett Szabó József a párttal öt terhelőleg semminemű számadási viszonyban nem áll.

Kiadta: a függetlenségi párt intéző-bizottságának 1881. ápril 25-én tartott üléséből

Rab László,
helyettesített jegyző.

A fentebbi két rendbeli nyilatkozatból kitűnik, hogy Tóth Kálmán kérdése nem alappal bíró, egy bizonyos ügy le- és kibonyolítására volt szánva, hanem személyes bosszu szüleménye, mely kellőleg magán hordja a nemtelenség bélyegét.

Egyébiránt ezen „Nyílt kérdést” nem is tartom sem én, sem senki az ő művének, mert hiszen az ő iz z a d m á n y á b a n „Balgá Miska, ti kutyák, buták” teszik a kifejezés hatásosságát, ezen szavak nélkül írni sem tudna, ez a becsületességéről hiszen birre vergődött Juhász Ignác, hiszen mindenki jól tudja, hogy Tóth Kálmán Juhász Ignácnak éppen olyan, mint Debreczen utcáin néha fel s alá kéregető rácz ember bőna alatt a kecske-duda, mely nyomásra adja a hangokat. Mindenki tudja, hogy ő rajta „Juhász” szamaragol, és mert mindenki tudja, hogy annak az „Ébresztő”-nek Juhász Ignác áll az élén, ennek tulajdonítható, hogy azoknak, — kik ellen az „Ébresztő”-ben Juhász Ignác irkálni szokott, nem igen van kedvük Juhász Ignác ural vagy annak kebelbarátjával Tóth Kálmán ural magukat bepizskoltatni. Hiába! a moslékos dézsát min-

denki kerüli, és csak az vállalkozik megfogni fülét, kit sorsa arra rákényszerít.

Ezt a két urat a személyes bosszu vezérli, miért? mert egyiket Juhász Ignácot, mert szenyfolt volt a párton, a pártból, a másikat, mert ennek kebelbarátja, és így megbízhatatlan, a bizottságokból csapták ki, de hát tehetek én arról, ha az Istennek a mindenhatónak nem volt annyi hatalma Juhász Ignácból becsületes embert alkotni? hát én halandó ember, hogy segíthetnék rajta? hát tehetek én arról, hogy Tóth Kálmán előtt Juhász Ignác a becsületesség mintaképe, kita leg-hűbb odaadással követ; én nem tehetek arról, de aztán arról sem tehetek, hogy a függetlenségi párt nagyon helyesen fölűmeri az ilyen embereket, s nem engedi, hogy piszokként ráragadjanak.

Már most a dolgok ilyen állásában, minő alapon avatkozik akár Tóth Kálmán, akár Juhász Ignác a függetlenségi párt belügyeibe. Melyik, mikor adott a függetlenségi párt részére csak egy krt is, hogy mint magán ember is valamiről számot követhetne? egyik sem adott semmit, csupán a párt nyakán akartak valamire felvergődni.

Ha Tóth Kálmán ur személyes gyűlölségét csakugyan kiakarta elégíteni, — mint legalább tisztességes emberhez illene, — ott van a párt választmánya, vagy intéző bizottsága, miért nem fordult oda? mert tudta, hogy nincsen igazsága, hogy ott nem kap részére kedvező választ. — Vagy ha csakugyan mint tisztességes ember akarta bosszu szomját kielégíteni, van annak más módja is, én megtalálható vagyok mindenkor. Vagy talán fél az izzadástól? Juhász Ignácról nem szóllok e tekintetben, ő vele tisztességes ember nem áll szóba.

Őnök legalább a közvélemény szerint a függetlenségi pártiak általa alatt képesek csak az „Ébresztő” kiadni, mióta Juhász Ignác, és Tóth Kálmán közösen vezetik az „Ébresztő” a függetlenségi párt szégyenli az „Ébresztő”, melyet őnök egészen tönkire silányítottak, — mióta azt az „Ébresztő” a becsületes Juhász Ignác vezeti, azóta a becsületesség szaga nagyon érzik rajta.

Ha Juhász Ignác uralnak kedve lenne leleplezésekre, szolgálatára állunk. Tóth Kálmán ural is lett volna kedvünk k o m o l y a n végezni, de azt mondják, hogy előbb fogja megkeresni a rendőrséget, mint a találkozási helyet.

Szabó József.

A francia hadműveletek megkezdése Tunisz ellen.

E hó 25-kén szárazon és vizen megkezdődtek Tunisz ellen a francia hadműveletek.

Az időjárás végre megengedte a hajójának, hogy megkezdje Tabarka sziget ellen a hadjáratot. E sziget közvetlenül az algir-tunizsi határ közelében fekszik.

Lassan-lassan gyengült az öreg Romházi, szép piros arca mint egy élettelenül vált; fénylő szemeiben halványodni kezdett a tűz, s már csak nehezen bírta az élet terhétől meggyengült tagjait huzcolni, de orvosa semmi áron nem bírta rá, hogy a gyenge öreg ágyban maradjon.

Mióta Szántai az ifju gróf elibe ment, az öreg ur mindig figyelve nézte az utat, hol azoknak érkezni kell.

Napok teltek ebbe, mert bár jó négy ló repíté is az utasokat, de Pest Nádtelekétől jó távolság.

Az ifjak, mint emlékeztünk a párbaj után rögtön indultak.

Elemér egész uton nyugtalan volt, Sándor alig volt képes szórakoztatni, s midőn több napi utazás után feltűnt az atyai ház, folytonosan gyorsabb hajtásra nógatta a kocsiát, a jó vért lovak csaknem repülve vitték a könnyű kis kocsiát.

Az öreg Romházi ekkor is ezen helyen állt, hol mindennap nézte, várta a megérkezőket, s midőn feltűnt előtte a gyorsan közeledő kocsi, melyben fiát vélte megösmerni, arca egyszerre visszanyerte élet színét s megtört szemei kinyultak, s boldog mosolylyal, dobogó kebelrel fordult a mellette álló orvoshoz, s remegő hangon, de a melyen a boldogság rezgett át, mondá:

— Most már meghalhatok, mert fiamat újra látom!

Pár percz alatt megérkezett a kocsi, s Elemér sietett atyja ölelésére, kit az ajtóba talált, s egymás karjaiba borultak.

Midőn apa és fiu átestek az első öröm kitörésen, csak akkor mentek be a szobába.

A Surveillante első osztályu 12 ágyus panczélos fregatt s két első osztályu ágyus zászlósnak tegnapelőtt megkezdte a tabarkai erőd bombázását; az elhanyagolt állapotban levő régi várfalak nem sokáig állottak ellent a francia golyóknak.

A helyőrség, mely ugy látszik tunizsi rendes katonaságból állt, idejében belátta, hogy nem tarthatja a pozíciót s visszavonult. Így a francia csapatok part-raszállása harez és vérontás nélkül mehetett végbe.

Az előre megállapított ordre de bataille szerint a sziget megszállására rendelt francia hadoszlop 1600 emberből, egy műszaki osztályból és két hegyi ágyúból van összeállítva. Tabarka szigetének birtokba vétele a francziákra azért igen fontos, mert a szemben levő szárazföldről vezetnek az utak északra délre, a krumirok által megszállott területekre.

A Tabarka elleni hadműveletekkel egyidőben a francia hadsereg jobb szárnya Bir Massoud algiri határváros környékéről is átment a tunizsi határon s megkezdte az előnyomulást Kef város ellen, mely mintegy 40 kilométernyi távolságra van a határtól. A francia jobb szárny főparancsnoka, de Logerot dandárnok, serege három egész dandárból, összesen 12 gyalog-zászlóaljából, megfelelő lovasságból, 4 hegyi útegből, egy lovas útegből és egy műszaki századból áll. A sereg valószínűleg tegnap érkezett Kef alá s a várost, ha bekészen meg nem hódol, ostromolni fogja.

Így tehát a francziák a tunizsi fejedelemségnek csakhamar egy harmadát fogják occupálni. Ha a bey — amit ígérte — fegyveres ellenállást nem fog kifejteni, ugy a kérdés egyszerűen meg lesz oldva.

Dr. Révész Imre siremlékére adakoztak:

(11-dik közlés.)

Gyarmathy Lajos ur ivén: Gönyey P. Károly 1 ft, Váradi Imre 1 ft, Győry 1 ft, özv. Felmen Mózesné 20 kr, Eles József 50 kr, özv. Kolláth Mihályné 60 kr, W. I. 10 kr, Nagy István 20 kr, Molnár Mihály 50 kr, özv. Czeglédi Sándorné 1 ft, özv. Kiss Imréné 50 kr, Szatmári Gábor 1 ft, Bonyhai József 50 kr, Kállay Gábor 50 kr, ifj. Vajó János 50 kr, Molnár Imre 30 kr, özv. Rác Mihályné 20 kr, Vida Mihály 1 ft, Elekes András, Szabó János 10 kr, Luczi István 20 kr, Kecskés Sándor 50 kr, Sarkadi Mihályné 1 ft, Szentessi Ferenc 50 kr, Konrad János 1 ft, özv. Lux Lajosné 50 kr, Komir József 30 kr, dr. Varga Géza 2 ft, Kunk 60 kr, Faulvetter Vilmos 50 kr, Debreczeni Sándor 1 ft, özv. Szabó Ferenczné nyírbéteki lakos 1 ft, özv. Váradi Istvánné 2 ft, Gyarmathy Lajos 1 ft, összesen 23 ft 10 kr.

Pongó Lajos ur ivén: Horváth András 50 kr, Sallai Sámuel 20 kr, Jenei József 20 kr, Tóbiás István 10 kr, Balogh István 40 kr, Kiss Antal 50 kr, Bodon

Szántai a pakkokat leszedetes elrendel, akkor aztán ő is anyjához sietett.

A jó anya nem kevesebb vágygyl várta fiát, mint a gróf, s miután jól össze csokolta, kikérdezte mindenről, Sándor megnyugtatta szépen, de persze a Berkesivel történt esetet elhallgatta, s aztán kikapolta a hozott ajándékokat.

Napok teltek el, hogy a két ifju honn volt; Elemér a nap nagy részét atyjával töltte, mintegy gyermekes rajongással beszélve el utazása élményeit, s tapasztalatait, de párbaját ő sem említé.

Ez időközben sokszor felkereste az öreg Szántainét is, s midőn ennek a hozott ajándékot átadta, az öreg aszszony majd sirva fakadt örömeiben, s meg nem állhatta, hogy az ifju gróftól fiaként meg ne ölelje.

Igaza volt Sándornak, midőn azt mondá, hogy nem fogja anyja a főkötőt viselni, mert rögtön elzárta, mint valami feittett ereklyét.

Az öreg Szántainét boldoggá tette fia szeretete, csak az aggasztotta, hogy Sándor nem volt mindég véle, aggasztotta, hogy ha honn volt is fia, néha fél éjszákánként is elmaradt, s ha kérdezte tőle hol volt, egyszerűen azt felelte: sétált egyet, mivel neki igen jót tesz a kellemes nyári estén járkálni! Ez aztán az öregot ugy a hogy megnyugtatta.

Az öreg gróf arca még folyvást megtartá azon életszint, mit akkor nyert, midőn Elemér haza jött. Ő valóban azt hitte, hogy atyjának semmi baja a mitől tartani lehetne nincsen, s még évekig élhet; de, hogy csak pár napja van hátra, azt egyedül az orvos látta, ki csakis Sándornak

Péter 40 kr, Katona János 1 ft, Kiss István 20 kr, Tóth András 1 ft, Gulyás János 50 kr, Juhász Gábor 20 kr, Ungvári József 1 ft, Gombos Sándor 50 kr, Mésszáros János 20 kr, Géder Sándor 20 kr, Sós Sándor 50 kr, Kiss Gábor 40 kr, Kecskés Sándor 1 ft, Török Bálint 30 kr, Dözségi János 20 kr, Egy valaki 1 ft, Egy valaki 20 kr, Komlósi Istvánné 40 kr, Ormós József 1 ft, Kéki Sándor 40 kr, Pongó Lajos 50 kr, összesen 13 ft.

A fővárosból.

Nagy István stáció-utca 38 szám alatt lakó asztalos mestert és koresmárost az éjjel megilkolni és kirabolni akarták.

Nagy István, ki 63 éves, az este jókor lefeküdt, mert a napi munkában s s mert már törődött ember igen elfáradt. Éjjel 1/11 órakor borzasztó fájdalom érzete verte föl álmából; mintha megszurta volna. A vér egészen elborította, de volt annyi lélekjelenléte, hogy a támadó kezében az éles kést megfoghatta, s az ágyból hirtelen felugorhatott, mire segélyért kiáltott. A gyilkosban Nagy egy általa jól ismert, Martinek nevű kófaragót ismert fel. A két férfi között irtóztató dulakodás támadt; Nagy kicsavarta Martinek kezéből a kést s védte magát. A segélykiáltásokra azonban nem érkezett senki.

Végre a dulakodás közben Martinek kinyitotta az ajtót s megfutott; a kést és kalapját visszahagyta. Az esetről a főkapitányság értesülvén, Farkassányi rendőrségi tollnokot azonnal a tettes kinyomozására küldötte. A gyilkosról annyit tudnak, hogy Martinek Nagy István koresmárárt gyakran látogatta s így ennek viszonyait jól ismerte. Tudta, hogy Nagy melyik szobában s melyik ágyban alszik, nappal az ágy alá lopódzott, ott megvonta magát, bevárta míg áldozata lefekszik s elalszik, s így akarta a gyilkosságot rablási szándékból elkövetni, ami neki nem sikerült. Az a tény, hogy a ház lépcsőjén véryomok látszanak, mutatja, hogy Martinek a dulakodás közben meg is sebesített.

UJDONSÁGOK.

* A debreczeni nőegylet tagjat közzé ujjában beléptek: — Váradi Imréné és Szallár Ferenczné urnők, egyleti választmányi tagok gyűjtő ivén neveik elaláírták — a következő urnők. R e s z v é n y e s e k, kik kötelezik magukat 6 évre, évenként 2 forintot fizetni: Spitzer Károlyné Mihalovits Istvánné, Altman Józsefné Tóth Ferenczné (gazdálkodó), Pásztor Jánosné, Lengyel Imréné, özv. Hajdu Gábornét Popper Jánosné, Udvarhely Károlyné, Harsányi Jánosné, Márk Endréné, Konrad Jánosné, Csáky Gergelyné, Szentesi Ferenczné, Bekény Ottokárné, Uzonyi Imréné özv. Nyiri Jánosné, Faragó Bálintné, Szűcs Mihályné, Komlósi Arthurné, Hegedűs Istvánné, Borbély Imréné Szalai

mondá meg, ki folytonosan Nádteleken volt.

Egy reggel így szólt az öreg gróf fiához:

— Már több nap olta vagy itthon, mért nem látogatod meg Sebesieket?

— Igaz atyám! — válaszolá Elemér, — de eddig el is feledkeztem rólok, hiszen még e pár napot nem vehetik rossz néven, tudhatják azt, hogy elsőb nekem jó atyám, mint bárki társasága.

— Meuj fiam — folytatá az öreg, — az asszonyok néha ferdén fogják fel egyes emberek jellemét, s még azt találják gondolni én tartalak vissza.

— Az igaz atyám! — nevetett Elemér — még ma elmegyek.

A Sebesi család szintén szép vagyonnal bírt a Tisza mentén, s Nádtelek is egyharmadrészben az övé volt, de miolta a gróf meghalt s nője — kinek fogalma sem volt a gazdasátról — vezette a birtokok kezelését, nem hogy haszon lett volna, hanem szükségleteit folytonos adóság csinálással volt kénytelen fedezni; s mig gazdasátszej napról napra vagyonsodtak, ő aránylag merült.

Egy leánya volt Róza, kiben minden gondolat, minden boldogsága összpontosult, s azon volt, hogy e leánynak minden vágya teljesítve legyen, s tulságosan elkényeztetve, a mivel azt nyerte, hogy a gyermekből a legszeszélyesebb leányt nevelte. A nyarat rendszeren Nádteleken tölté, hová Róza grófnő folytonosan vágyott, s mint kijelenté: ez egy helyen érzi jól magát.

(Folyt. kőv.)

Józsefné, Csicsó Illési Györgyné, Pá r t o l ó k e Jánosné, Balla Sároly Vilma, t o l ó k 6 évre Lihtscheim Márk A fentebbi a évre eső ajánlan yes Harsányi Szel Jánosné 2 Tóth Ferenczné Lihtscheim Márk j o s n é 50 kr, me rencesim nyugtá leti pénztárnok

* Előlép zsef a helyben ezred kapitány, Joanonics f. fő A. főhadnagya roknál Medvetz kapitányok lett

* Hymen magyar általán beli derék tiszt váltott Budapest szonnyal. Szivü e frigyhez.

* A ref lés valamint a kápláni vizsgá kezdetét Debre ez idén számos végzett ifjak a

* A szin nek zárva. Tal nyilnak. Holder pestről több el sok dicseretést tekintésre érd Budapesten egé látogatói.

* Bucsu tozása folytán, nom, lehetetlen azon fájó érzé csut kell mond nak, mely színim Nem válhatok től szótlanul, sége, bázditó, zótt pályamon is egyenként s met kegyes jó becses emlékek vésem lesz azt és nemes közö hálával gondolo Rózsa.

* Hunya reczeni színház mint nekünk zsufolt ház elő előre le vannak

* Névma sokra most m ragasztani. Az ges névmagyar Mint értesitene mozgalom foly magyarosító tá e példát masu

* 6 vagy a helybeli nő célokra a vár sok elseje máj rabok fognak kedvelők fogj köréből. Előre a közönség fig

* Tolvaj a rendőrség B nehány forintn Valóban jessztő a lopási mánia

* A goi szomorú törté elbeszéli. Ball fel volt öltözve rot kellett még segeben szájab el ne tévedjen derék szoritása teti s a másik többé a szája gyes kis jószá bál várt élvei védés következ lebb vetett v megrendítő pé nagyobb része a tüket munka

* Szeré lett Karácson társával egy p kapott. A szeré zelés után tegr

* Köszö tisztelt rokonai nek s általában forrón szeretett

É R T E S I T É S.

Hazánk egyik legszénsavdusabb savanyu vizéről
a mohai AGNES-forrásról.

Vegyelemezése a fehérmegyei mohai ÁGNES-forrás vizének:

1000 gramm vízben		1000 gramm vízben	
Szénsavas natrium	0,04415 gramm.	Borsavas natrium	0,00676 gramm.
Szénsavas kalium	0,01278 "	Kénsavas calcium	0,02297 "
Szénsavas lithium	0,00740 "	Phosphor-avas calcium	0,00015 "
Szénsavas calcium	1,22051 "	Aluminiuumoxyd	nyomai "
Szénsavas magnesium	0,34231 "	Kovasav	0,06646 "
Szénsavas vasoxydul	0,00803 "	Titánsav	0,00114 "
Szénsavas mangán	0,00074 "	Szerves anyag vajsavók (?) nyomaival	0,02398 "
Chloronatrium	0,00298 "	Szilard alkatrészek összege	1,65108 "
Chlorammonia	0,00262 "	Szabad és félig kötött szénsav	2,80064 "

azaz 1400 köbcentiméter. A víz fajszálya 1,00461; a víz hőmérséke 11,2° Celsius (levegőé volt — 2° C.) a vízből kitóduló gáz vegyalkata térfogatit százalékokban kifejezve:

Szénsav	99,001%
Idegen gáz	0,99% mely csekély
	100,00

voltánál fogva nem volt felismerhető.

E fennebbi elemzés mutatja, hogy ezen víz a savanyu vizek között az első közé sorolandó. Tekintve, hogy ugy szólnán csupán szénsavakat tartalmaz, igen nagymennyiségű szabad szénsav mellett ezen ásványvíz a tiszta földes savanyu vizek közé tartozik.

Budapest, 1880. június.

Dr. LENGYEL BÉLA, m. k. egyetemi tanár.

ORVOSI NYILATKOZAT.

A mohai „ÁGNES”-forrás tiszta földes savanyu víz az igazgatócom alatt levő Rókus-kórház különböző osztályain nagy kiterjedésben alkalmaztatván, ugy az osztályos főorvosok jelentései, miut saját mellbeteg osztályomon és magánykorlatomban nyert meggyőződés alapján állíthatom, miszerint kitűnő hatásának bizonyult a légző-, emésztési és húgyszervek hurutos bántalmainál, és azért mindazon esetekben, a hol szabadszénsav tartalmának nagymennyisége alkalmaztatását megengedi, kiválóan ajánlható. Budapest, 1881. febr. hó 5-én.

Dr. GEBHARDT LAJOS, egyetemi tanár és a Rókus-kórház igazgatója.

A mohai ásványvíz Dr. Lengyel Béla tanár elemzése után indulva, a szénsavas földes ásványvizek közé tartozik, s annak használatát alkatrészei szerint javítható a görvéllykór, tüdővész, csontlágylás, nemkülönben angolkór eseteiben.

Budapest, 1880. június 19-én.

Balogh Káimán, orvosudor és egyetemi tanár.

Kivonat a megyei tiszti főorvos jelentéséből. A Moha község határában fekvő s nagyságos Kempelen Imre ur tulajdonát képező ártézi kut, a földszin fölött mintegy fél méternyi magasságban emelkedő savanyu víz forrás. Vízének mennyisége 24 óránként 86,4 hektoliterre hőkoka 11,20 C. fajszálya 1,00461. A mohai savanyu víz Dr. Lengyel Béla, egyetemi tanár ur vegyelemzése szerint, egyike hazánk legszénsavdusabb vizeinek, s csupán szénsavas sókat tartalmazván: földalátatása bizonyára a már meglévő hasonló források mellett is, ugy gyógytani tekintetben, mint a közhasználat céljából is nyereség. Vegyalkatára néve a mohai „ÁGNES”-forrás a Giesshübli savanyu vízhez hasonlítván leginkább, földalátatása nemzetgazdasági tekintetben is kiváló fontossággal bír: rendeltetése lévén mintegy a Giesshübli savanyu vizet piacszinkról joggal leszorítani. A víz tiszta, átlátszó: hosszabb időn át üvege zárt állapotban sem képez üledéket; nagymennyiségű szabad szénsav tartalmának fészereje, nem engedi meg sójainak vegybomlását; ize kellemesen savanyu, tisztán használva is igen üdítő; borral vegyítve élénken pezsgő, kellemes italul szolgál. A mi a víznek gyógytani hasznait illeti; kitűnő haszna tapasztaltatott a légzési, az emésztési és a vizeleti szervek hurutos bántalmainál; bő szénsav mennyisége a gyomor idegvegeit kellemesen érintén s enyhítőleg hatván azokra, a víz az emésztési zavarróknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban is jó szolgálatokat tesz; vegyalkatát képző könnyen bomló sóinál fogva, kiváló előnyöket ígér a gyermekgyógyászatnál; a mennyiben a gyermekek gyomorsav-tulkepződését, s ebből kifolyólag a görvéllyesség és angolkór kifejlődését megakadályozza. Átalában a mohai „ÁGNES” forrás mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyeknél a szervei élet támogatása és az idegrendszer működésének kártalan fölfokozása kívánatos.

Székesfehérvár, 1880. május hó 13-án.

Dr. Varga Zsigmond, Fehérmegye tiszti főorvosa.

Borral használva már is kiterjedt kedveltségnek örvend.

Országos főraktár:

ÉDESKUTY L. magyar királyi udvari ásványvíz-szállítónál

BUDAPESTEN.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Ezen hazai vállalatot a nagyjérdemű közönség kegyes pártfogásába tisztelettel ajánlja

Mohán, 1881. év tavaszán.

A mohai Ágnes-forráskut kezelősege.

A gráci 1880. évi orsz. kiállításon elismerési oklevelet nyert.

A LEGJOBB SZIVARKA PAPIR

LE HOUBLON

FRANCZIA GYÁRTMÁNY

UTÁNZÁSOTÓL ÓVATIK!!!

E szivarkapapír csak akkor valódi, ha minden lap LE HOUBLON bolyogzó magán hordja és minden karton az alatt látható védjeggyel és aláírással van ellátva.

Le Houblon

C. C. C.

CRAWLEY & HENRY, gyártói gyárnál, PARIS.

Maria-cell

gyomor-cseppek;

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmái ellen,

és felülmutatlan az étvágyhiány, gyomor-égettség, roz. szagu lehellet, szék, savanyu felbőgés, köllés, gyomorhurut, gyomorfájdalom, húgycsőgyulladás, túlságos nyálképződés, sürgőség, undor és hányás, felfúvás (ha a gyomorból ered), gyomorfájd. szárazságot, a gyomor-akutulterhettsége étel és ital által, giliszták, lep. és más betegségek, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvegeso ára használati utasítással együtt 35 kr.

Kapható: Debreczenben Dr. Rothschnek V. Emil Gábor Nándor gyógyszerész aránál, valamint az osztr-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerertárában és kereskedésében. Központi szétküldési raktár nagyban és kiskereskedésben.

Brady Károly,

„az érzékeny” szintett gyógyszerertárban Krensterben, Morvaországban.

Kapható Debreczenben: Dr. Rothschnek V. Gyógyszerész aránál s osztkérem minden nagyobb városi gyógyszerertárban.